

Telefon

– İbrahim COŞAR · 08 Mayıs 2022

TELEFON

Benimde bir annem vardı bir zaman.
Osmanlı kadını, yaman mı yaman!.

Yüreği durgundu bedeni yorgun;
Demezdi, anlardım olunca kırgın.

Tahmin ediyordu demek sonunu,
Kapatma diyordu telefonunu.

Özlemdi kanayan yaramızdaki,
Telefon bir bağıdı aramızdaki.

Bir gün rahmanına gitti, dönmedi;
O gün bugün evde ışık sönmedi.

Saçını düşlerde taramaktayım,
Açmasa da onu aramaktayım.

Komşuda diyorum, ya da uyuyor;
Konuşmasam bile beni duyuyor.

Anneler gününde aradım yine;
Konuşmadı benle, komşuda mı ne?

Anneniz komşuda değilse eğer;
Ara, öp, kucakla, her şeye değer!

08.05.2022/Samsun

İbrahim COŞAR